

Poul Dam: Mit partis ordfører, hr. Morten Lange, er forhindret i at være til stede. Han har bedt mig meddele, at socialistisk folkeparti for tiden ikke har planer om nogen revolution inden for veterinærvæsenet, og at vi derfor kan anbefale udskydelse af revisionen.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg takker ordførerne for tilslutning til lovforslaget og vil, da der nu er rejst ønske om, at lovforslaget skal til udvalgsbehandling, gerne stille mig til rådighed, hvis man har ønsker i så henseende, også med hensyn til en nærmere overvejelse af de ting, der ligger i selve lovforslaget.

Må jeg sige til hr. Erik Hansen (Ålborg amt), der anmodede om, at man i de næste 4 år nøje følger udviklingen, og herunder brugte ordet „kulegravning“, at det er jeg da helt indstillet på, og sådan har det jo også været tidligere, at man nøje har fulgt udviklingen. Jeg kan også føje til, at hvis der inden udgangen af denne 4 års periode er behov for ændringer, er vi fra landbrugsministeriets side da villig dertil.

Det andet spørgsmål, hr. Erik Hansen (Ålborg amt) rejste vedrørende mellemteknikere, har jeg ikke på nuværende tidspunkt nogen kommentar at gøre til, men det er måske et spørgsmål, vi kan drøfte i det udvalg, der nu bliver nedsat.

Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om filmcensur.

(Lovforslaget (nr. 33) findes i tillæg A. sp. 937, fremsættelsen i tidenden sp. 226).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Møller: Jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget til lov om filmcensur, som nu er genfremsat.

Jeg er glad for, at voksencensuren nu bliver endeligt ophævet. Mig har det altid forekommet urimeligt, at nogle få mennesker skulle have myndighed til at afgøre, hvad jeg måtte læse, se af film osv. En sådan censurering har altid forekommet mig noget nedværdigende. Nogle mennesker vil vel stadig være ængstelige for, at film med et vist indhold af vold, råhed og sadisme kan påvirke i skadelig retning. Men betænkningen om filmcensur viser, at trods ihærdige undersøgelser for at finde frem til noget, der kunne dokumentere en sådan skadelig virkning, er det ikke lykkedes.

De aldersgrænser, der eksisterer i gældende lov, og som er bibeholdt i lovforslaget, 12 og 16 år, er måske rigtige. Jeg siger måske, fordi vi ved meget lidt om, hvad det er, børn og ganske unge tager skade af at se. Den undersøgelse har vi stadig til gode. Jeg tror imidlertid, at det er rigtigt at bibeholde grænserne, indtil vi ser, hvad der kommer frem i biograferne, når voksencensuren forsvinder.

Fjernsynsudsendelserne omfattes ikke af lovforslaget om filmcensur. Jeg vil gerne vide, om justitsministeren overvejer et initiativ på dette område. Fjernsynsfilm, hvor speakeren forud siger, at de skønnes uegnede for børn — og det drejer sig om 31 pct. af de viste film — ses i udstrakt grad af børn under 16 år, vel også af børn under 12 år. TV-avisen ses også af børn såvel under 12 som 16 år. I den som i aviser og tidsskrifter vises regelmæssigt autentiske billeder af krigs- og demonstrationsscener. Det kan måske virke noget urimeligt, at film med f. eks. kærlighedsscener forbydes for børn, når TV samtidig viser film med voldsscener bl. a. om eftermiddagen, hvor man må regne med, at børn, også mindreårige, er ivrige seere.

Jeg har selv af og til set Laredo og andre film af samme kaliber i TV sammen med mine børnebørn. En dag spurgte den ældste på 7 år: „Mormor, hvor mange indianere tror du der er tilbage i Amerika? Tror du ikke snart, de må være døde alle sammen?“. Jeg forstod udmærket godt, at hun spurgte,